

Arrest

nr. 296 823 van 10 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat L. CEUNEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Malinese nationaliteit bezit en geboren bent in de stad Gao, in Mali, op X 2000. U heeft er steeds samen met uw moeder geleefd. Uw vader was chauffeur, reisde naar verschillende Afrikaanse landen en was heel weinig thuis. Wanneer hij naar huis kwam, bleek hij gewelddadig tegen u en uw moeder. U ging niet naar school en hielp uw moeder in het huishouden.

Wanneer u ongeveer twaalf jaar oud was, stierf uw moeder aan een ziekte. U kon bij de burens onderdak vinden, maar niet veel later nam uw oom L. u mee naar Libië. Uw oom woonde al een lange tijd in Libië en was gehuwd met een Libische vrouw. U werkte in Libië samen met uw oom in de bouwsector.

Na ongeveer een jaar kwam uw oom niet meer terug na een dag werken. U was die dag wegens ziekte niet gaan werken. Uw oom verdween en uw Libische tante besloot daarop terug te keren naar haar familie. Zij kon u echter niet meenemen en regelde voor u een reis naar Italië. Wanneer u ongeveer dertien à veertien jaar oud was, reisde u dus per boot naar Italië. U verbleef ongeveer een jaar in Italië, maar reisde daarna naar Frankrijk. U kwam ook in Duitsland terecht en uw vingerafdrukken werden er genomen. U reisde daarna naar België, in het jaar 2019. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 16 december 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde op ongeveer twaalfjarige leeftijd - na de dood van uw moeder - te zijn vertrokken uit uw land van herkomst, namelijk Mali, gezien uw oom u toen naar Libië bracht (zie notities CGVS, p.6-7). U stelde niet naar Mali te kunnen terugkeren uit angst om er gedwongen te worden gerekruteerd bij een bepaalde groep en vanwege de algemene situatie van onveiligheid en geweld (zie notities CGVS, p.16). **U kunt de problemen die u had in uw land van herkomst, namelijk Mali, en die u zou ondervinden bij terugkeer naar Mali, echter absoluut niet aannemelijk maken. U maakt immers allerm minst aannemelijk dat u werkelijk de Malinese nationaliteit zou bezitten, gegeven de hieronder uiteengezette vaststellingen.**

Ten eerste, bleken uw verklaringen over uw verzoeken om internationale bescherming in twee andere Europese landen, namelijk Italië en Duitsland, absoluut niet te rijmen met de objectieve informatie die het CGVS voorhanden heeft, namelijk informatie over uw verzoeken in Italië en Duitsland (zie groene map, in administratieve dossier). Deze informatie geeft aan dat op 26 november 2014 uw vingerafdrukken werden genomen in Italië als verzoeker om internationale bescherming. Uw verzoek in Italië werd definitief afgewezen op 5 maart 2015, maar u kreeg wel een **verblijfstitel op humanitaire gronden** toegekend. Deze verblijfstitel zou zijn vervallen op 27 februari 2020. Wat betreft Duitsland, geeft informatie aan dat u er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 13 september 2016. Echter werd u in het kader van de Dublinverordening teruggeleid naar België. **Niets van dit alles werd echter door u verteld tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en meer nog, wanneer u ernaar gevraagd werd, bleek u over deze eerdere verzoeken om internationale bescherming absoluut misleidende antwoorden te geven.** Zo stelde u dat u door uw tante op een boot naar Italië werd gezet en dat u na een paar uur aankwam op een plaats die Augusta heet (zie notities CGVS, p.9). Gevraagd of u in Italië een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordde u duidelijk **ontkennend** en zei u dat enkel uw vingerafdrukken werden genomen (zie notities CGVS, p.9-10). Gevraagd of u in Italië ooit legaal verbleef, met een verblijfsdocument (permesso [di soggiorno]), antwoordde u niet op de aan u gestelde vraag, maar zei u dat jullie in een noodopvang waren in een schoolgebouw, alwaar jullie aan het wachten waren samen met heel veel mensen (zie notities CGVS, p.10). Opnieuw gevraagd of u er een **legale status** had of een verblijfstitel, antwoordde u onmiskenbaar **ontkennend**. Daarop gevraagd of u dezelfde gegevens heeft opgegeven in Italië als in België, zoals dezelfde nationaliteit, geboortedatum en geboorteplaats, antwoordde u tot drie maal toe **bevestigend**. Echter, vanwege de objectieve informatie uit Italië die voorhanden is, en die hierboven reeds geduid werd, kan enkel worden vastgesteld dat u het CGVS moedwillig trachtte te misleiden door te ontkennen dat u er een verzoek had ingediend of een verblijfstitel had ontvangen. Daarenboven, dient opgemerkt, dat u in Italië wel degelijk **andere persoonsgegevens** heeft opgegeven, waaronder **een andere nationaliteit, namelijk de Gambiaanse** (zie informatie in het administratieve dossier, groene map). Ook verklaarde u er een andere geboortedatum: u had er namelijk verklaard te zijn geboren in het jaar **1997**, en niet in het jaar 2000, zoals u verklaarde in België. Wanneer gevraagd werd of u ooit een verzoek had ingediend in Frankrijk of er ooit vingerafdrukken had afgegeven, antwoordde u ontkennend en zei u dat u er nooit betrappt bent geweest (zie notities CGVS, p.11).

Gevraagd waarheen u daarna ging, vertelde u – zeer vreemd – dat u op een bepaald moment per ongeluk in Duitsland terecht kwam, dat de politie er uw vingerafdrukken heeft genomen en dat zij u een kaart gaven om ergens heen te gaan (zie notities CGVS, p.11-12). U ging echter nergens heen in Duitsland, maar in het jaar 2019 reisde u naar België, zo verklaarde u. U stelde opnieuw dat u **geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend** in Duitsland (zie notities CGVS, p.12). Echter, dit valt absoluut niet te rijmen met de informatie die van Duitsland werd verkregen en die hierboven reeds toegelicht werd. U zou volgens de Duitse asielinstanties wel degelijk een verzoek hebben ingediend in Duitsland, en bij uw verzoek – eveneens als in Italië - hebben aangegeven dat u de **Gambiaanse nationaliteit** heeft en dat u op 1 juni **1997** geboren bent in [de Gambiaanse hoofdstad] **Banjul**. **Zodus, is deze informatie uit Italië en Duitsland reeds een eerste teken aan de wand dat u in België niet eerlijk bent geweest over uw werkelijke nationaliteit. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen u in twee andere Europese lidstaten zou verklaren dat u Gambiaan bent, indien u in werkelijkheid Malinees zou zijn.** U werd ook geconfronteerd met deze vaststellingen, maar uw verklaringen voor deze ongerijmdheden waren allesbehalve afdoende. Zo werd gesteld dat u volgens verkregen informatie in Italië en Duitsland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend onder de Gambiaanse nationaliteit, maar u bleef erbij **geen bescherming te hebben aangevraagd en enkel vingerafdrukken** te hebben afgegeven (zie notities CGVS, p.18). Opnieuw gesteld dat objectieve informatie aangeeft dat u wel degelijk in deze landen bescherming heeft aangevraagd, en daarbij een andere nationaliteit en zelfs geboortedatum heeft opgegeven – deze informatie werd u ook getoond -, antwoordde u andermaal – danig weinig overtuigend – dat u er geen internationale bescherming vroeg en dat ze u enkel een document gaven om zich naar een centrum te begeven [in Duitsland]. Gesteld dat deze informatie verkregen is op basis van uw vingerafdrukken, antwoordde u dat het **niet klopt** en dat deze informatie **niet over u gaat**. U een laatste maal een kans gegeven om eerlijk te zijn over uw eerdere verzoeken, en zodoende nogmaals gesteld dat deze informatie wel degelijk over u gaat gezien ze gebaseerd is op uw vingerafdrukken, antwoordde u opnieuw dat deze informatie **niet over u gaat**. **Er dient opgemerkt dat uw verklaringen over de redenen van deze duidelijk tegenstrijdige informatie absoluut niet afdoende zijn, en dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat uw verklaringen absoluut afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde Malinese nationaliteit. Immers, kan uit deze informatie en bovenstaande verklaringen uwentwege enkel worden vastgesteld dat u niet eerlijk was over uw eerdere verzoeken om internationale bescherming en eerdere status in Italië [onder de Gambiaanse nationaliteit] en zodoende maakt u ook uw huidige verklaringen, namelijk dat u de Malinese nationaliteit zou hebben en geboren zou zijn in de stad Gao, absoluut niet geloofwaardig. U kan immers geen enkele redelijke of overtuigende verschuiving bieden voor deze frappante tegenstrijdige verklaringen.**

Ten tweede, naast bovenstaande aanwijzingen dat u in België niet de waarheid sprak over uw werkelijke nationaliteit, kan ook om andere – pertinente – redenen geen geloof worden gehecht aan uw Malinese nationaliteit. U blijkt immers hoegenaamd niets over het land Mali, of uw beweerdelijke streek van herkomst, te weten. Gevraagd om uw geboortestad, namelijk [de stad] Gao, in eigen woorden te situeren in Mali, bleek u niet te weten wat er werd bedoeld (zie notities CGVS, p.4). Verduidelijkt dat u gevraagd wordt om uit te leggen waar de stad Gao gelegen is in Mali, bijvoorbeeld door de provincie aan te geven of de windrichting, antwoordde u simpelweg dat Gao in Mali ligt. Gevraagd hoe u de ligging van Gao zou uitleggen aan iemand die in Mali woont, antwoordde u dat u het niet goed weet, dat u jong was wanneer u daar woonde en dat u niet kan zeggen waar in Mali het [de stad Gao] gelegen is. Gevraagd of u misschien kan aangeven of Gao dan wel in het noorden, zuiden of midden van Mali is gelegen, antwoordde u ontkennend. Daarop gevraagd welke andere steden en dorpen er dan in de buurt liggen van [de stad] Gao, zei u opnieuw dat u niet veel buiten ging, dat er veel problemen waren en dat u met uw moeder thuis bleef of soms naar de markt ging. U had ook geen vrienden en u hing niet veel rond. Gevraagd of u uw buurt dan eens kan omschrijven, zei u dat u niet ver van de markt woonde en niet ver van de moskee. U bleek echter geen naam te kennen van deze moskee, en ook geen naam te kennen voor deze markt (zie notities CGVS, p.4-5). U stelde dat er geen naam is voor de wijk waar u woonde (zie notities CGVS, p.5). Gevraagd of er dan andere belangrijke plaatsen of herkenningspunten zijn in Gao die u zich herinnert, begreep u eerst opnieuw de vraag niet, om daarna te stellen dat Mali niet zoals hier [in België] is, en dat het [de stad Gao] een dorp is. Gevraagd of u dan niet in een grotere stad woonde, namelijk de stad Gao, antwoordde u ontkennend. U stelde niet echt binnen Gao te wonen, maar ook niet ver van het centrum - hetgeen een absoluut onduidelijk antwoord inhoudt. Gevraagd om verduidelijking, namelijk in welke richting van het centrum u dan woonde, antwoordde u – nietszeggend – dat u het zich niet herinnert, dat u jong was, dat u enkel naar de markt ging, dat u niet veel buiten ging en dat u altijd thuis was omdat er veel problemen waren.

Gevraagd of er een luchthaven is in Gao, antwoordde u dat u het niet weet, en dat u denkt dat er toen geen luchthaven was, maar misschien nu wel. Gevraagd of er een rivier is in Gao, diende de vraag u nog een tweede maal te worden gesteld, en u antwoordde slechts herhalend dat u niet veel buiten ging, dat u het niet weet, dat u bang was om naar buiten te gaan en dat u bang was om te worden meegenomen of te worden ontvoerd (zie notities CGVS, p.6). U wist echter niet aan te geven **wie** u zou meenemen of ontvoeren, u verklaarde enkel dat het "een groep" is, dat het slechte mensen zijn en dat ze u onder dwang gaan rekruteren en uw ouders kunnen doden wanneer u niet mee wil gaan. Gevraagd welke dingen u zich dan wél herinnert van Gao, behalve dan de markt, en gevraagd om alles te vertellen wat u zich herinnert, bleek uw antwoord opnieuw danig ontoereikend. U zei dat uw moeder u dingen had verteld en u dingen hoorde van anderen, maar geenszins vertelde u over deze dingen. U zei – herhalend – dat er veel problemen waren, dat u geweerschoten hoorde 's nachts, dat u kinderen hoorde huilen en dat kinderen werden afgenomen. Nogmaals gesteld dat u de markt kende en de moskee, en gevraagd of u zich andere plaatsen in Gao herinnert, antwoordde u opnieuw ontkennend en zei u – andermaal – dat u niet naar buiten ging en altijd bij uw moeder was. Dan maar gevraagd of u andere, grote steden in Mali kent, zei u namen te hebben gehoord, maar het eigenlijk niet te weten. U bleek niet eens de hoofdstad van Mali te kennen. Gevraagd om over andere plaatsen in Mali te vertellen, bleek u alweer een antwoord schuldig te moeten blijven. U zei dat u niet naar school ging en dat u nooit tijd doorbracht bij anderen omdat u altijd bij uw mama was. **Uit de door u gedane verklaringen die hierboven zijn opgetekend, kan enkel en alleen worden vastgesteld dat u geen enkele band of affiniteit hebt met het land vanwaar u beweert afkomstig te zijn, namelijk Mali. U kan dan ook geen enkele concrete plaats of omschrijving aangeven die in verband te brengen valt met uw tijd in Mali. U heeft ook geen enkele specifieke herinnering aan of kan geen enkele concrete informatie geven. Uw verschoning voor uw onmacht hieromtrent, namelijk dat u slechts elf à twaalf jaar was wanneer u in Mali woonde (zie notities CGVS, p.5-6), houdt absoluut geen steek. Zelfs al had u een jonge leeftijd, er kan redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst in staat zou zijn enige doorleefde beschrijving te geven van uw jeugd aldaar. Bovendien, bent u op heden 23 tot 26 jaar oud, en kan eveneens redelijkerwijs worden verwacht dat u, die een verzoek om internationale bescherming indient omwille van de onveiligheid in uw streek van herkomst in Mali, enige interesse aan de dag legt over uw streek van herkomst en uw land van nationaliteit, en de gebeurtenissen die aldaar op heden plaatsvinden. Dit is in casu allesbehalve het geval en meermaals probeerde u uw kennisgebrek te verschonen door uw [toenmalige] jonge leeftijd op te werpen. Uw [toenmalige] jonge leeftijd is echter geenszins een verschoning voor uw volledige onwetendheid over de meest fundamentele zaken in de stad Gao, en het land Mali in het algemeen. In het administratieve dossier werden kaarten toegevoegd van de stad Gao en het land Mali, waarop duidelijk te zien is dat de grootste rivier van de regio, namelijk de Niger langs de westkant van Gao stroomt – iets wat u absoluut niet bleek te weten. Op deze kaarten is ook een luchthaven te zien, die volgens andere informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, reeds aanwezig is sinds 1930. Dat u stelde dat deze luchthaven misschien na uw vertrek is gebouwd, houdt gewoonweg geen steek. Naast het feit dat u deze opvallende kenmerken van de stad Gao niet kon aangeven, en op geen enkele manier enige doorleefde informatie over uw jeugd, buurt, wijk of omgeving in de stad Gao kon uiteenzetten, was u ook absoluut onwetend over het land Mali zelf. U kende de hoofdstad niet (zie notities CGVS, p.6), u kon absoluut niet uitleggen welke problemen er op dit moment zijn in Mali – terwijl u een vrees bij terugkeer naar Mali inriep omwille van deze problemen (zie notities CGVS, p.16), u wist niet welke (islam)groeperingen vechten in Mali (zie notities CGVS, p.17), u wist niet wie de huidige president is van Mali en welke de regeringspartij is. Het dient dan ook opgemerkt dat de desinteresse in uw beweerde land van nationaliteit gewoonweg verbijsterend is. Omwille van deze frappante desinteresse, en ook omwille van uw absoluut gebrekkige kennis over uw geboortestad Gao en uw geboorteland Mali, kan uw nationaliteit niet aannemelijk worden geacht. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Malinese nationaliteit en bijgevolg evenmin aan de door u opgeworpen problemen die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en die u zou hebben bij een terugkeer naar Mali.**

Gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Gao, in Mali. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw nationaliteit, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielmotieven die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u ooit in Mali bent geweest, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan, of zich zouden voordoen bij terugkeer naar Mali.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken een persoonlijke vrees voor vervolging te hebben, zoals bedoeld in de

Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u niet naar Mali mag worden teruggeleid, aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan u beweerd Malinese nationaliteit -en herkomst."

2. Verzoekschrift

In het eerste en enig middel wordt de schending aangevoerd van "de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet'); artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'); de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker volhardt in zijn verklaring dat hij weldegelijk Malinees is en dat de in België opgegeven geboortedatum en geboorteplaats de juiste is.

Verzoeker stelt:

"Daarnaast is verwerende partij van mening dat, naast bovenstaande aanwijzingen verzoeker in België niet de waarheid sprak over zijn werkelijke nationaliteit, ook om andere – pertinente – redenen geen geloof worden gehecht aan zijn Malinese nationaliteit.

Zo stelt men dat verzoeker niets over het land Mali, of zijn beweerdelijke streek van herkomst, blijkt te weten.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Hij was immers zeer jong wanneer hij daar woonde en is ongeschoold. Bovendien waren er veel problemen en bleef hij met zijn moeder thuis of ging hij soms naar de markt. Verzoeker had ook geen vrienden en hij hing niet veel rond. Verzoeker kan zich enkel herinneren dat hij niet ver van de markt woonde en niet ver van de moskee."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart te volharden in zijn verklaringen dat hij de Malinese nationaliteit heeft.

Het louter volharden en het verweer dat stelt dat verzoeker “[...] immers zeer jong [was] wanneer hij daar woonde en is ongeschoold. Bovendien waren er veel problemen en bleef hij met zijn moeder thuis of ging hij soms naar de markt. Verzoeker had ook geen vrienden en hij hing niet veel rond. Verzoeker kan zich enkel herinneren dat hij niet ver van de markt woonde en niet ver van de moskee” kan onmogelijk aangenomen worden als concreet verweer ten aanzien van de elementen in het dossier.

Uit de elementen van het dossier blijkt immers:

- verzoekers verklaringen over zijn verzoeken om internationale bescherming in Italië en Duitsland zijn volledig inconsistent met de objectieve informatie van verweerder, *in casu* de informatie over deze verzoeken in Italië en Duitsland (zie groene map, in administratieve dossier). Dit betreft onder meer een verblijfstitel op humanitaire gronden die verzoeker had in Italië, de vele andere persoonsgegevens die verzoeker heeft opgegeven in **Italië** inclusief de **Gambiaanse nationaliteit** en een verzoek om internationale bescherming in **Duitsland** wederom onder de **Gambiaanse nationaliteit**;

- verzoeker weet werkelijk niets over zijn Mali en Gao, zijn voorgehouden streek van herkomst: hij kan de ligging van Gao niet duiden, kent geen andere steden en dorpen in de buurt van Gao, weet niet of er een luchthaven of een rivier is in Gao, Verzoeker is onwetend over andere grote steden in Mali en kent zelfs niet eens de hoofdstad.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn Malinese nationaliteit en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aangezien hij op generlei wijze aantoonde de voorgehouden Malinese nationaliteit te hebben.

6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont, gelet op het voormelde inzake de manifeste ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden Malinese nationaliteit, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn werkelijk land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS